

πελάτης

πελάτης, ο, θηλ. **πελάτισσα, η**, ουσ. [<αρχ. πελάτης)], ο πελάτης· ο τακτικός αγοραστής συγκεκριμένου καταστήματος ή ελεύθερου επαγγελματία, ο τακτικός θαμώνας μπαρ, παμπ ή άλλου κέντρου διασκεδάσεως: «είμαι τακτικός πελάτης του τάδε καταστήματος || αυτό το μπαράκι έχει μόνιμους πελάτες || την περιποιήθηκα ιδιαίτερα στο κούρεμα και στο χτένισμα, γιατί είναι παλιά πελάτισσα στο κομμωτήριο»·

- *δε σταυρώνω πελάτη*, δεν έρχεται κανένας αγοραστής στο κατάστημά μου ή δεν μπορώ να βρω αγοραστή για κάτι, που το έχω προς πώληση: «τον τελευταίο καιρό έχω τέτοια γκαντεμιά, που δεν μπορώ να σταυρώσω πελάτη || δειγμάτισα ένα νέο είδος στην αγορά, αλλά δε σταύρωσα πελάτη»·

- *να μη σε χάσουμε από πελάτη!* ή *να μη σε χάσω από πελάτη!* ειρωνική παρατήρηση σε μη αξιόλογο πελάτη που απειλεί πως δε θα ψωνίσει ξανά από το κατάστημά μας ή πως δε θα ξανάρθει στο κέντρο μας, από τη στιγμή που δεν το θεωρούμε αξιόλογο πελάτη. Συνήθως της φρ. προτάσσεται *ναι μωρέ* ή *το σιγά μωρέ* ή *το σιγά*. Ο πλ. και όταν το άτομο μιλάει μόνο για τον εαυτό του·

- *ο πελάτης έχει πάντα δίκιο*, φιλοσοφία παλαιών εμπόρων·

- *πάνω πελάτη (κάποιον)*, δελεάζω κάποιον, τον περιποιούμαι για να έρχεται συχνά στο μαγαζί μου ή για να ζητάει να του προσφέρω έναντι αμοιβής τις υπηρεσίες μου: «βάλε ένα χεράκι να περάσει ο γιος του στο πανεπιστήμιο, γιατί έχει πίσω του πέντε παιδιά και θα τον πιάσεις πελάτη για πολλά χρόνια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας